

UUSPARISUHTEENKEHRÄ TYÖKALUNA

Pasi Honkakangas

Uusperheneuvojakoulutus 2017

SISÄLLYS

1 JOHDANTO

1.1 Mihin tällä tehtävällä pyrin?

2 RAKKAUS

3 SUHDE EX-ELÄMÄÄN

4 ELÄMÄNARVOT

5 RAKASTUNUT PARI- ONKO SILLE TILAA UUSPERHEESSÄ

6 UUSPARIN MUOTOUTUMINEN JA ULKOPUOLISUUS

7 UUSPERHEEN- JA PARIN KEHITYSVAIHEET

8 VANHEMMUUDEN HOITAMINEN UUSPERHEESSÄ

9 UUSPARIN TULEVAISUUS

10 YHTEENVETO

11 POHDINTA

LÄHTEET

1 JOHDANTO

Kehittämistehtävän aiheeksi valitsin uusparisuhteenkehrän. Työskentelen perhearviointiyksikössä perheohjaajana ja työssäni kohtaan monenlaisia perheitä, jotka ovat tulleet yksikköömme avohuollon tukitoimena eri kunnista. Perheet ovat yksikössämme keskimäärin 1-3kk. Meidän tehtävämme punainen lanka on auttaa perheitä voimaan hyvin. Teemme yksikössä perhearviointia sekä perhekuntoutusta. Kohtaamme työssämme erilaisia perheitä ja myös uusperheitä. Uusperheiden omat haasteet ja erityiskysymykset ovat jääneet hieman sivuun ja siinä syy tähän tehtävään. Keskeisenä asiana onkin perheiden hyvinvointi, joka tapahtuu parhaiten perheen vanhempien kautta. Kannettu vesi ei kaivossa pysy, siksi parisuhde on avainasemassa perheiden hyvinvoinnissa pidemmällä aikavälillä. Lasten hyvinvointi toteutuu parhaiten, silloin kun vanhemmat/puolisot saavat tukea vanhemmuuteen ja keskinäiseen yhteyteen, joka heijastuu myös lapsiin. Osa arkeamme ovat perheiden vaikeudet ja haasteet parisuhteissa. Tehtävämme onkin auttaa perheitä ja pareja selviytymään sekä saamaan työkaluja, joista on koko perheelle hyötyä. Tämä koskee myös uusperheitä, joilla on näiden lisäksi moninaisia omia haasteita. On tärkeä, että uusperheet ymmärtävät ajoissa niitä ilmiöitä ja kehitysvaiheita, joissa he elävät. Tilanteiden ymmärrys ja normalisoiminen antaa toivoa mm. jaksaa juuri niiden vaikeiden vaiheiden läpi, jolloin useimmiten uusperheissä erotaan.

Tässä kehittämistehtävässä olen hyödyntänyt materiaalia, joka on tehty uusparisuhteenkehrää varten. Tehtävässä olen erityisesti käyttänyt kirjaa parisuhde – uusperheen ydin (Malinen & Larkela, 2011.) sekä kirjaa uusperheen voimavarat ja lasten hyvinvointi. (Broberg, 2010.)

1.1 Mihin tällä tehtävällä pyrin?

Tehtävän idea nousi käytännön työelämästä. Parisuhteenkehrä on ollut käytössä oleva malli, jota olemme työssämme hyödyntäneet. Kuitenkin uusperheellisten suhteen esiin nousee erilaisia tarpeita ja ilmiöitä, joita on tärkeä osata ymmärtää. Tämän tehtävän tavoitteena on ollut sellaisen työkalun hankkiminen, jota kaikki ne perheyksikön työntekijät, jotka tapaavat pariskuntia, voisivat työssään hyödyntää. Siis toisaalta kaksijakoisesti, että se antaisi työntekijöille työkalun, josta on heille hyötyä ja toisaalta auttaisi uusperheitä. Itselleni tehtävä on antanut ymmärrystä, tietoa, ja työkalun, jota tulen työssäni käyttämään. Osa perheyksikön perheistä on uusperheitä, joten kysymys on ajankohtainen ja sille on olemassa tarve.

Tarkoituksena on ollut yksinkertaisten kysymyksien asettaminen, jonka avulla eri uusparisuhteenkehrän eri teemoihin päästään luontevasti kiinni. Kehittämistehtävässä olen pyrkinyt tekemään pääosin avoimia kysymyksiä ja kysymyksien alle sulkuihin hieman suuntaa, josta voi keskustelua jatkaa. Ajatuksena ei ole kysymysten orjallinen käyttö, vaan niiden tarkoitus on pikemminkin suunnata keskustelua luontevasti oikeaan suuntaan. Uusperheiden kehitysvaiheisiin liittyvät kysymykset täytyy myös soveltaa uusperheiden kehitysvaiheiden mukaan ja käyttää vain niitä kysymyksiä, jotka ajankohtaisia. Varmasti käytännön työelämä tulee muokkaamaan tätä työkalua sopivammaksi mutta tärkeintä tässä lieneekin liikkeelle lähtö.

2 RAKKAUS

Rakkaus on voimakas energia, joka toteutuu kahden ihmisen välillä ja luo suhteeseen dynamiikan pyörittämällä sitä. Toivo, tahto, luottamus ja sitoutuminen ovat parisuhteen graniittinen, harmaa kivijalka, jolla parisuhde lepää. Parisuhteelle on tärkeää turvallisuus sekä luottamus jatkuvuuteen, sitoutumiseen ja hyväksytyksi tulemiseen. Siihen kuuluu tunneyhteyden luominen ja säilyttäminen ajasta ja paikasta riippumatta, kohtaaminen tunnetasolla yhä uudelleen ja uudelleen. Tällaisen luottamuksen ja uskon rakentaminen vaatii yleensä vuosien yhteisiä kokemuksia ja arkista vuorovaikutusta, että yhteiset arvot, merkitykset ehtivät hahmottua. (Malinen & Larkela, 2011, 27.)

Miten edistät toisen parasta suhteessasi?

(minkälaiset motiivit ja vaikuttimet ohjaavat toimintaasi, molempien erilaiset tarpeet)

Mitä toivo merkitsee sinulle suhteessanne?

(tämä suhde kantaa ja sillä on tulevaisuus)

Mitä sitoutuminen sinulle tarkoittaa kun ajattelet suhdettasi?

(yhteinen tulevaisuus, haasteet ja vahvuudet)

Mitä sitoutuminen tarkoittaa sinulle, kun ajattelet teidän koko uusperheettänne?

(sitoutuminen koko uusperheeseen, ei ainoastaan puolisoon)

Minkälainen keskinäinen luottamus teille on toistenne suhteen?

(suhde kantaa vaikka olisi riidelty)

Tuntuuko sinusta, että sinulla on luottavainen olo tulevaisuutenne suhteen?

(luottamus on voinut kokea kolauksia ja luottamuksellisen suhteen rakentuminen voi viedä aikaa)

Löytyy sinulta tahtoa pysyä yhdessä, vaikka suhteessanne on haasteita ja vaikeuksia?

(tahto pysyä yhdessä vaikeuksista ja haasteista huolimatta)

Koetko kohtaavasi puolisosi tunnetasolla?

(yhteiset jutut, läheisyyden ja etäisyyden säätely molempia tyydyttävällä tavalla)

3 SUHDE EX-ELÄMÄÄN (perheeseen, sukuun ja ympäristöön)

Uusperhe on haasteellinen yhtälö. Uusperheen parisuhteen rakkaussuhde lähtee rakentumaan kahden erilaisen maailman ympärille. Kahden perheen yhdistyessä elämään tulee useampia uusia vuorovaikutuskuvioita. (Malinen & Larkela, 2011, 31.)

Tutkimuksien mukaan vanhempien eroaminen muuttaa lasten ja isovanhempien suhteita ja muutoksen myötä isovanhemmat saattavat olla epävarmoja roolistaan muuttuneessa perheessä. (Broberg, 2010, 75.)

Minkälaisia uusperheen ulkopuolisia paineita sinulla on uusparisuhteessa ja miten se on vaikuttanut/vaikuttaa sinuun?

(ex-suhteiden, ex-sukulaisten, ystävien, yhteiskunnan vaikutus)

Miten erilaiset tavat puhua ja olla vuorovaikutuksessa näkyvät teidän perheessänne?

(erilaiset tavat kommunikoida, tottumukset, tavat ja säännöt)

Kuvaile kuinka vanhempien keskinäinen yhteistyö vaikuttaa uusperheenne lapseen?

(vanhempien yhteistyö on tärkeää lasten kannalta)

Millainen merkitys mielestäsi tiedonkululla on biologisten linjojen, ex-perheen ja uusperheen välillä?

(tiedonkulun toimivuus, sisäinen vuorovaikutus, uusparisuhteen suojeleminen, kyky tehdä kompromisseja)

Minkälaisia vaikeuksia uusperheen rajat ja raamit voivat aiheuttaa perheen ulkopuolella?

(varottava etteivät lapset joudu ristipaineeseen/kahden keskisiin suhteisiin, tilanne ehkä hyväksyttävä)

Onko teillä erilaiset käsitykset siitä kuinka läheisissä suhteissa on hyvä olla mm. sukulaisten kanssa?

(kuinka kiinteässä ja läheisessä suhteessa on tottunut olemaan)

Millaisia ajatuksia suhde omiin vanhempiin ja isovanhemmukseen herättää uusperheessänne?

(erillisuus on tärkeää, uusperheen alkuvaihe voi olla haastavaa läheisille ja isovanhemmille)

Miten te sinun mielestäsi huolehditte parisuhteestanne?

(tunneyhteys, suhteen vaaliminen, intiimiys, ajan antaminen)

Minkälaisiksi ovat muodostuneet teidän lastenne väliset keskinäiset suhteet ja heidän suhde teihin?

(”kahden puolueen porukkaa”, vai ydinperheen omainen)

4 ELÄMÄNARVOT

Uusperheet selviytyvät hyvin eri tilanteista, mikäli parin arvot ovat samanlaiset. Arvoilla tarkoitetaan eettisiä ja moraalisia periaatteitamme, ihanteitamme ja standardejamme. Nämä ovat niitä ideoita, käsitteitä ja toimintoja, jotka tekevät elämästämme merkityksellisen ja elämisen arvoisen. Vaikeassa elämäntilanteessa omien elämänarvojen mielessä pitäminen ja tarkistaminen voi olla voimaperäinen selviytymiskeino. Uusperheissä näitä vaikeita elämäntilanteita joutuu kohtaamaan jatkuvasti. Samat arvot voivat olla kantava voima aina uudelleen ja uudelleen, kuten elämässä usein tapahtuu. Omien ja puolison yhteisten elämänarvojen mielessä pitäminen auttaa myös oman näköisen, elämisen arvoisen yhteisen elämän ja uusperheen luomisessa.

Uusparien arvot muuttuvat erojen jälkeen. Ydinperheessä automaattisesti kiinnitetään huomiota urakehitykseen ja taloudellisen omaisuuden turvaamiseen. Eron myötä arvot muuttuvat. Uusparien elämänarvot liittyvät usein perheeseen, parisuhteeseen ja vanhemmuuden hoitamiseen yhdessä. Myös opiskelu, yhteinen vapaa-aika, yhteisöllisyys, muiden auttaminen ja erilaiset henkiset ja hengelliset kokemukset voivat nousta tärkeiksi arvoiksi uuspareille. Monelle uusperheelliselle on erityisen tärkeää, että kaikki voivat hyvin. (Malinen & Larkela, 2011, 35-36.)

Mikä tekee teidän parisuhteestanne erityisen?

(Usko parisuhteeseen, jakaminen ja eläminen yhdessä)

Kuvaile suhdettasi jokaiseen uusperheenne jäseneseen ja sitä, mikä siinä on erityisen tärkeää?

(tasapuolisuus kaikkia uusperheen jäseniä kohtaan)

Mikä on sinun ja puolisisi suhteessa tärkeintä?

(vanhempien on oltava lojaaleja toisiaan kohtaan)

Mikä on mielestäsi perheen ilmapiirin ja toimivuuden kannalta tärkeintä?

(yleinen oikeudenmukaisuus ja luottamus uusperheessä)

Millainen on mielestäsi oikea tapa suhtautua puolisisi lapsiin?

(puolison lapset on tärkeä hyväksyä)

Millä tavalla tai keinolla aiot pitää parisuhteesi kunnossa?

(parisuhdetta pitää hoitaa, parisuhteelle on oltava riittävästi yhteistä aikaa)

Millä tavalla suhteen vaaliminen käytännössä toteutuu?

(Asiat jaetaan riittävästi parisuhteessa)

Onko teillä samanlainen vai kovin erilainen maailmankatsomus?

(poliittinen ja hengellinen tausta)

Tuntuuko sinusta, että sinulla on puolisisi luottamus ja tuki elämässäsi?

(luottamus ja toisen vankkumaton tuki)

5 RAKASTUNUT PARI – onko sille tilaa uusperheessä

Uusperheen rakkaustarina on usein tabu siinä ympäristössä, jossa he elävät. Myös ympäristö, muutkin kuin lapset ja ex-puolisot, reagoivat usein vahvasti eroon ja uusiin puolisoihin. Pari hakee usein hyväksyntää omalle rakkaustarinalleen sieltä, mistä sitä saa. Ihmisillä on erilaisia tarinoita ja pyrkimyksiä elämän suhteen. Meillä voi olla suuria unelmia, pieniä tarinoita ja pyrkimyksiä elämän suhteen. Nämä voivat heijastua arkisten tekemisten taustalla odotuksina ja pettymyksinä. Unelmat olisi hyvä saada näkyviksi kumppanin kanssa, jotta hän voisi ymmärtää niiden yhteyksiä ja sitä, miten ne ilmenevät suhteessa. (Malinen & Larkela, 2011, 36.)

Uusperheen parisuhde eroaa lähtökohdiltaan ydinperheen parisuhteesta, sillä lapsen ja vanhemman suhde on olemassa ennen parisuhdetta ja tämä rikkoo suhteiden luonnollista järjestystä. Parisuhteessa ovat mukana alusta lähtien lapset, lapsipuolet ja useimmiten myös lapsen toinen biologinen vanhempi. Edelliseen eroon liittyvät epäonnistumisen kokemukset sekä mustasukkaisuus puolison aikaisempaa elämää kohtaan voivat aiheuttaa parisuhteen kannalta ongelmia. (Broberg, 2010, 55.)

Vaivaako menneisyys sinua vielä?

(onko eroprosessi läpikäyty, tunneyhteys ex-puolisoon saatu päiviltä)

Minkälainen on sinun ihannepuoliso?

(toiveita, unelmia, tavoitteita, käsitys parisuhteesta)

Tilastojen mukaan uusista liitoista erotaan useammin kuin ensisuhteista. Mistä ajattelet sen johtuvan?

(läpikäymättömät erotraumat, vaikeuttaa luottamuksen syntyä)

Miten kuvailisit suhteenne henkistä ja fyysistä läheisyyttä?

(turvallisuus, toimivuus, läheisyys, seksuaalisuus)

Millaisia unelmia tai toiveita sinulla on parisuhteessasi?

(tulevaisuus, vanhemmuus, yhteys, luottamus, vuorovaikutus)

Mitkä asiat vaivaavat tai saavat olosi tukalaksi suhteessanne?

(hyväksynnän puute, syyllisyys, häpeä, jännittäminen, ahdistus, puhumattomuus, pelko)

Minkälaisia huomionosoituksia toivot puolisoiltasi arjen keskellä ja millä tavalla itse huomioit häntä arjessa?

(huomionosoitukset, huumori, nauru, välittävät katseet, eleet, läheisyys)

Kykenetkö puhumaan avoimesti tunteistasi ja ajatuksistasi puolisollesi?

(luottamus, avoimuus, vapaus, uskallus, rentous, kommunikointi, kuuntelu)

6 Uusparin muotoutuminen ja ulkopuolisuus

Meissä kaikissa vaikuttaa usein tiedostamattomina lapsuudestamme ja aiemmista kokemuksistamme syntyneitä käyttäytymismalleja, jotka ohjaavat toimintaamme. Perhettä ja sukua voidaan tarkastella kolmioiden kautta, joka selventää etenkin uusperheen monimutkaisen perherakenteen systeemin tarkastelua. Kolmioajattelun pohjalta voidaan ajatella, että lapsi syntyy ”kolmioon” ja elämä ylipäättään on kolmiosuhteita luova. Äidin ja isän muodostama kolmio hajoaa kun pariskunnalle syntyy toinen lapsi. Siksi usein toisen lapsen syntymä aiheuttaa perheessä ja parisuhteessa kriisin, ei niinkään ensimmäisen lapsen syntymä, vaikka niin yleisesti saatetaan ajatella. Muodostuu uusia kolmioita, esimerkiksi äidin ja lasten muodostama kolmioasetelma, jolloin perheen isä jää ulkopuolelle. (Malinen & Larkela, 2011, 43.)

Uusperheissä joudutaan miettimään uudet roolit, joten systeemiteoreettista ajattelua voidaan soveltaa myös suhteiden muodostumiseen uusperheessä. Ydinperheissä luodaan ensin puolisojen välinen alasytemi ja lapset tulevat mukaan systeemiin useimmiten yksi kerrallaan. Uusperheissä on alusta alkaen mukana jo useita alasysteemejä. (Broberg, 2010, 24.)

Millaisia kolmioita teidän perheessänne on?

(esim. äiti ja lapset, isäpuoli ja lapset)

Joutuuko teidän uusperheessänne välillä, joku jonkun kolmion ulkopuolelle?

(lapsista joku, äiti, isäpuoli, toisen biologisen vanhemman lapset)

Nouseeko joku lapsista välillä ns. vanhemman asemaan?

(lapsen mielen kannalta tämä on vahingollista)

Mitkä kolmioista ovat menneet rikki?

(biologisten vanhempien ja lapsen suhde)

Mikä asia yhdistää sinua ja puolisoasi ja tekee teidän kolmiosta yhteisen?

Mikä on teidän uusperheenne kolmion yhteinen juttu?

(lapsi, yhteinen harrastus, avioliitto, lemmikki)

Millaisia tunteita uusperheen perustaminen voi nostaa lapsissa ja mahdollisesti ex-puolisossa?

(vastustusta, jos lapsi kokee asemansa uhatuksi, muualla asuva vanhempi voi kokea asemansa uhatuksi)

Mistä syystä uusvanhemmat voivat tuntea ulkopuolisuuden tunteita uusperheessä?

(jäädessään kolmion ulkopuolelle, uusparin keskinäisen tuen puute, liittoumat)

Miksi erityisesti uusperheessä oman paikan löytäminen on tärkeää?

(kokemus ja tunne kuulumisesta perheeseen, oma asema perheessä ei saa tulla uhatuksi)

7 Uusperheen- ja parin kehitysvaiheet

Uusperheessä parisuhteeseen investoidaan jo heti alkuvaiheessa. Kahdenkeskisyyden näyttäminen arjessa on myös lapsille tärkeää, että tässä ollaan yhdessä, eikä kukaan ole tästä lähdössä. Uuspareilla on tavallisesti suuri motivaatio tehdä töitä parisuhteen eteen. Ympäristö, myös muut kuin lapset ja ex-puolisot, reagoivat usein vahvasti eroon ja uusiin puolisoihin. (Malinen & Larkela, 2011, 47.)

Alkusykli 2 -3 v.

Kerro hieman miten teidän suhteenne alkoi ja millaista alussa oli?

(ensimmäinen vaihe rakastuminen, ajatus että kaikki tulevat onnelliseksi)

Millainen oli teidän vanhempien ja lasten välinen suhde uusperheenne alkuaikoina?

(aikuiset pyrkivät hyvittämään lapsille rikkoutunutta perhettä)

Millä tavalla te pyritte vahvistamaan uusperheenne perheytymistä?

(aikuiset pyrkivät luomaan joukkuehenkeä)

Keskivaihe (täysrähinä) 1-3v.

Missä vaiheessa koitte tarvitsevanne enemmän tukea ja keskustelua perheen sisällä?

(hämmennys vaihe, kaikki ei olekaan niin ruusuista, roolien määrittely, tuen tarve uusparisuhteessa ja uusperheessä, liittoumat)

Jäikö rähinävaiheessa joku teistä ulkopuoliseksi?

(biologiset osapuolet usein liittoutuvat)

Jos joku jäi ulkopuoliseksi, mitä asialle tehtiin?

(tärkeä vetää selkeät rajat ex-puolison suhteen, löydettävä yhteistä aikaa parisuhteelle)

Myöhäisvaihe

Missä vaiheessa parisuhteenne ja perheenne tilanne helpottui?

(kolmas vaihe on sitoutumisen, "meidän lauman" aika, kumppanuuden aika)

Mitä muuta keskeistä tässä vaiheessa elämää perheessänne tapahtui?

(sisäiset sekä ulkoiset roolit asettuvat ja tarkentuvat)

Milla tavalla te ratkaisette ristiriitoja perheessänne ja toimitte tiiminä?

(vuorovaikutus ja suhteet avoimempia, identiteetit asettuvat ja vakiintuvat, aikuiset toimivat yhtenä rintamana ja ratkaisut tehdään)

8 Vanhemmuuden hoitaminen uusperheessä

Uusperhe on haasteellinen perhe. Uusperheen parisuhteen rakkaussuhde lähtee rakentumaan kahden erilaisen maailman ympärille. Kahden perheen yhdistyessä, tulee kaikkien elämään useampia uusia vuorovaikutuskuvioita. Erilaisiin vuorovaikutuskuvioihin tottuneet eivät aina ymmärrä toisiaan. Uusparin ja puolison lasten suhteet eivät koskaan ole yksiselitteisiä ja muodostuvat usein haasteiksi. Sinä ja puolisesi olette tuoneet suhteeseen sen keskustelutavan, tunteet ja kommunikaation, joka teillä on ollut omien lastenne kanssa. Uutta perhettä perustettaessa opiskellaan siis uudenlaisia vuorovaikutussuhteita ja kommunikaatioita ja luodaan yhteisiä pelisääntöjä. Lapselle on tärkeää, että uusperheen vanhempien yhteistyö toimii. (Malinen & Larkela, 2011, 50-51.)

Hyvä parisuhde tukee siis vanhemmuutta myös uusperheessä ja toimivan parisuhteen kannalta on tärkeää, että isä- ja äitipuolet löytävät paikkansa uuden puolison lasten elämässä. (Broberg, 2010, 56.)

Miksi uusperheen muotoutumisvaiheessa perheen rajojen sulkeminen on niin tärkeää?

(ne voidaan avata myöhemmin uudelleen)

Mitä ajattelette perhepalaverien merkityksen teidän perheellenne?

(yhteenkuuluvuus, organisointi, järjestelmällisyys, roolit)

Miksi juuri uusperheissä yhteisten sääntöjen sopiminen on niin oleellista?

(arjessa viihtyminen, parisuhteen laatu)

Onko mahdollista, että lapsi ajautuu joissain tilanteissa kantamaan toisen vanhemman vastuuta?

(toisen vanhemman roolin ottaminen, lapset saavat olla lapsia)

Millaiset asiat yhdistävät perhettänne ja tekevät ”teidän perheen”?

(riitit ja yhteinen historia)

9 Uusparin tulevaisuus

Molempien menneisyys on uusparille sudenkuoppa ja sen päälle on rakennettava silta, joku yhteinen juttu, omakotitalo, valokuvakansio, vene, koira tms. Uusperheessä käsitykset rakkaudesta ja läheisyydestä saavat uusia näkökulmia. Vaikka kaikista uusperheen ihmissuhteista ei tulisikaan niin lämpimiä kuin olisi toivottu, voi niistä kuitenkin tulla ihan hyviä, kelvollisia ja toimivia. Tunteita ei kannata teeskennellä sen enempää itselleen kuin muillekaan, vaan omat tunteet pitää hyväksyä sellaisina kuin ne ovat. Hyvin toimiva perhe huolehtii, että sen osat ovat toiminnallisesti itsenäisiä mutta siten, että keskinäisen yhteenkuuluvuuden tunne säilyy. (Malinen & Larkela, 2011, 54.)

Vanhemmuuden sosiaalinen ja psykologinen ulottuvuus kietoutuvat usein yhteen. Sosiaalinen vanhemmuus on huolenpitoa sekä arkielämän toimintaa ja psykologisessa vanhemmuudessa on kysymys vanhemmuuden tunnetasosta. (Broberg, 2010, 61.)

Mitkä asiat yhdistävät teitä uusperheenä?

(omakotitalo, lemmikki, koira yms)

Minkälaisia erilaisia ihmissuhteita teillä on perheen sisällä ja toisaalta perheen ulkopuolella?

(sisäisiä suhde äiti/isäpuoleen, lapsen ja aikuisen suhde ja ulkoisia biologisten vanhempien yhteistyö, lapsen ja muualla asuvan vanhemman välinen suhde)

Mitä ajattelet onko vierailevien lasten kohdalla tärkeä soveltaa rutiineja ja sääntöjä?

(yhteiset pelisäännöt helpottavat kaikkien odotuksia ja olemista)

Miten määrittelisit biologisen vanhemmuuden, juridisen, sosiaalisen ja psykologisen vanhemmuuden?

(vanhemman näkökulma ja lapsen näkökulma)

Miten määrittelet perheenne, keitä siihen kuuluu ja miten ajattelet lasten määrittelevän perheenne?

(jokainen saattaa nähdä asian eri tavalla)

Millä tavalla etävanhempi on läsnä perheessänne?

(lasten ajatuksissa, olettamuksissa, kaipuussa, ilmapiirissä)

Miten sosiaalinen vanhemmuus murrosikäisen kanssa eroaa nuorempiin lapsiin verrattuna?

(kiintyminen erilaista, lapset eri kehitysvaiheissa)

Minkälaisia pelkoja uusparisuhteen taustalta voi löytyä?

(epäonnistumisen pelko, syyllisyys lasten takia, stressi yhteisen ajan vähyydestä)

Pohdinta

Oppiminen on aina prosessi, joka kestää oman aikansa. Toisaalta jokainen meistä on myös omanlainen oppija. Sama pätee tämänkin työkalun käyttöön, se on vain yksi apuväline, jota itse voin hyödyntää ja opetella käyttämään omalla luovalla tavallani. Omassa työssäni en toimi terapeutina, vaan työskentely on luonteeltaan supportiivista, terapeutista. Työssäni minulla on mahdollisuus vain rajatulle määrälle tapaamisia, joita voin tarjota uuspareille. Tästä syystä tämän työkalun käyttöä ennen olisi hyvä arvioida, mitkä ovat ne teemat, joita kannattaa työstää. Tämä on tärkeä puhua auki ja keskustella asiakkaiden. Näin he itse voivat arvioida eri teemoja ja vaikuttaa tapaamisiin.

Jatkotyöskentelyn suhteen on tärkeä ohjata uusperheitä- ja pareja sellaisen toiminnan sekä tuen pariin, joka heitä auttaa. Suplin toiminta on monelle vierasta, joten sen olemassaolosta ja toiminnasta on hyvä tiedottaa. On hyvä tarjota kontakteja sellaisten uusperheneuvojien ja terapeuttien luokse, joiden kanssa he voivat jatkaa työskentelyä.

Itselleni tämän kehittämistehtävän tekeminen oli helppo ottaa omaksi, koska tarve nousi omasta työstäni. Itse tulen käyttämään uusparisuhteenkehrä (työkalua) ja koen sisäistäneeni sen melko hyvin. Tämän taustalla on tietysti juuri se prosessi, jota olen opiskelujeni aikana koko vuoden ajan läpikäynyt ja hiljalleen sisäistänyt. Juuri tästä syystä jääkin arvoitukseksi kuinka muut työntekijät (joille olen samalla tätä apuvälinettä yrittänyt tehdä), tulevat tämän työkalun käytännössä kokemaan ja ottavatko he sitä käyttöön. Mikäli se kuitenkin herättää keskustelua ja nostaa asian tietoisuuteen, on se osittain ajanut asiaansa.

Broberg, Mari, 2010. Uusperheen voimavarat ja lasten hyvinvointi. Helsinki: Väestöliitto.

Malinen, Vuokko & Larkela, Pekka, 2011. PARISUHDE – uusperheen ydin. Helsinki: Väestöliitto.